

ՅԱԿՈԲ ՄԷՅԷՐՊԷՐ

Անուանի երաժշտութեան վարժապետս, որ քիչ առաջ վախճանեցաւ, ծնած էր Պեռլինի մէջ 1794^ն սեպտեմբերի 5^ն, ազգաւ իսրայելացի. իր ընտանիքն սեղանաւորութեամբ հարըստացած էին:

Չորս տարեկան հասակին մէջ սկըսաւ ցուցնել անուանի երաժիշտս դաշնակ զարնելու ունեցած կարգէ դուրս տաղանդը. 1803^ն Լիբսիոյ լրագիր մը, զինքը իբրեւ Պեռլինի առաջին կարգի երաժշտի մը տեղ դնելով՝ կը խօսի վըրան: Լաւքա անունով երաժշտէն արուեստին սկզբունքը սորվեցաւ. իսկ ֆօկլէր արքայէն արհեստին գաղտնեաց հմտացաւ. 17 տարուան 'ի լոյս ընծայած էր շատ մը երաժշտական երկասիրութիւններ, և Աստուած ու Բեռլինի անուամբ բանաստեղծութիւն մ'ալ, որուն համար Տարմզատայ արքունեաց մէջ որոշեալ շարադրողաց կարգն անցաւ. 1812^ն Մոնագոյի մէջ թատեր վրայ հանդիսացուց իր առաջին երկասիրութիւնն Ուիլո Յելիքայեայ, որով բաւական անուն ըրաւ. բայց իր Կրիլի խաղիֆայք ըստած երկասիրութիւնն, որ 1814^ն վեննայի մէջ հրատարակեց, չունեցաւ ոճին ծանրութեան համար շատ ծափահարներ. վասն զի այն ատեններ՝ իտալական երաժշտութեան ճաշակը տիրած էր Գերմանիոյ մէջ. ասոր համար որոշեց որ իտալիա անցնի ու հոն կատարելագործէ իր արուեստը, ուր կը փայլէր այն ժամանակ Ռոսսինի: Հոն երկու տարի սորվելէն ետեւ, Բատուայի մէջ հրատարակեց Ռուրի-

տաւ և Գուդաւնցաւ անունով երկասիրութիւնը, որ խիստ փառաւոր յաջողութիւն ունեցաւ: 1819^ն Թուրինի մէջ տուաւ 'ի լոյս Շաւիրաւ յայտնեալ, և տարի մը վերջը՝ ի վենետիկ Էմմա Ռեւպոշիկեան անուամբ երկասիրութիւնները:

Գերմանիոյ մէջ պզտի ճամբորդութիւն մը ընելէն ետեւ՝ 1820^ն աշնան Միլան դարձաւ, ու հոն Սգալա թատեր վրայ հանդիսացուց հետ զհետէ այս երկու գործերը, Մարգարիտ Անձիոյ, Աքսորեայն 'ի Կրանադա: Իսկ խալսկիք յեգիպտոս ըստածն, որ թերեւ իր ռուսիեան ոճով շինած գործոց մէջ լաւագոյնն է, վենետիկ ֆենիչէ թատեր վրայ հանդիսացաւ 1825^ն:

1827^ն կարգուելով՝ երկու զաւակ ունեցաւ, զորոնք շուտով կորանցուց. ասկէ ինքիւրեն ամբողջութեամբ ժամանակ մը զինքը բոլորովին կրօնական երաժշտութեան տուաւ, և նոր եղանակներ շինեց Կայրաւ խալիս, Ողորմեւ ինձ և Ըզքեզ Աստուած երգոց վրայ. դարձեալ երգի վրայ առաւ տասուերկու սաղմոս և Բլոքզդքէն ութը երգ:

Վերջապէս ինքն ներդաշնակաւոր զրուցեղութեան (melodramma) նոր եղանակաւորութիւն մը տուաւ հետեւեալ երեք գործերովն, Ռոպերտոյ իլ Տիւրպոյ (Ռոպերտ Սատան), Ուկոնոյի, և Բրոֆեդա (Մարգարէ). զորոնք քանի մը տարի մէկմէկէ վերջը՝ հրատարակեց 'ի Բարիզ: Եւ այս իրեն երեք գործքն՝ զինքն աշխարհքիս առաջին կարգի երաժշտաց կարգը անցուցին: Ունի ասոնցմէ վերջը շինած ուրիշ գործքեր ալ, որոնք թէպէտ և իր մեծ հանճարոյն մէկմէկ ցոյցեր ալ ըլլան՝ առջի յիշած երեք գործոցն չեն հասնիր: